

ת"פ (חיפה) 275-09-23 - מדינת ישראל נ' ג'בר אסדי (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 275-09-23 מדינת ישראל נ'

אסדי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ג'בר אסדי (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד מונא מנסור

בשם הנאשם: עו"ד ח'ליל נעמה

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש בעבירות הבאות:

חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333(א1) + 335 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק ונהיגה בזמן פסילה או בניגוד לתנאים לפי סעיף 67 לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היה הנאשם פסול מלנהוג או מלהחזיק רישיון מכוח גזר דין שניתן ביום 20.3.23. חרף האמור נהג הנאשם ברכב שטח מסוג בומבארדיה קנדה המכוסה במדבקות בחלקו הקדמי ובשני חלקיו הצדדיים שנמצא בבעלות גיסתו. בין הנאשם לבין אדם בשם אחמד קדאח קיימת היכרות מוקדמת על רקע חברי. ביום 17.8.23 בשעה 16:38 בעקבות דיווח שהתקבל במוקד המשטרה על נהג רכב שטח שנראה שותה בירה תוך כדי נסיעה בכביש 4 בסמוך לנהריה נוסע בשולי הכביש, מזגזג בכביש, ועוקף רכבים דרך שולי הכביש, הוזעקה למקום ניידת משטרה ובה שני מתנדבים, אריה שח ודני מלכא. בהגיעם בסמוך לצומת המרומזר בכביש 89 הבחינו המתנדבים ברכב השטח כשהוא בעצירה אחרי מספר כלי רכב נוספים מצפון לדרום בהמתנה לרמזור בצומת. באותה עת נהג הנאשם ברכב השטח וזאת שהוא פסול מלנהוג ומלהחזיק רישיון נהיגה כשלצדו כל העת יושב ברכב אחמד שישן. בשעה 16:45 עצר המתנדב דני את הניידת בכביש מעבר לצומת לכיוון דרום. מיד לאחר עצירת הניידת יצא ממנה המתנדב אריה כשהוא לבוש בגדי משטרה ולבוש אפוד משטרת זוהר והחל

להתקדם אל עבר הצומת לכיוון הרכב שבו הנאשם ואחמד. משהגיע המתנדב אל קו העצירה של הצומת הוא הורה באמצעות ידו הימנית לרכבים שהמתינו בימין לעצור והתקדם לעבר הרכב שבו נהג הנאשם והורה לו לעצור. הנאשם שהבחין המתנדב אריה מתקדם לעברו ומורה לו לעצור אך לא נענה להוראתו, סטה מנתיב נסיעתו והחל בנסיעה בין שני נתיבים לעבר המתנדב אריה והוא פגע בו. כתוצאה מהפגיעה הוטח המתנדב אריה אל חזית הרכב ובהמשך נפל ונחבט על הכביש. הנאשם שהבחין בו המשיך בנסיעה תוך שהוא עולה על המתנדב אריה, דורס אותו, חולף עם הרכב על מלוא גופו ומותיר אותו שרוע על הכביש. כתוצאה ממעשי הנאשם נחבל אריה בראשו ונגרמו לו שבר משטח טיביאלי קדמי ושבר מערב משטח טיביאלי חיצוני ללא תזוזה עם שבר דחיסה והוא נזקק לטיפול רפואי. הנאשם שידע כי פגע באריה לא עצר במקום או קרוב לו אלא האיץ את נסיעתו ועזב את מקום ההתנגשות בנסיעה רציפה. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ומסוכנת תוך שבשלב מסוים עלה על המדרכה שבצד הכביש, נסע עליה עד שבמרחק 2 ק"מ ממקום הפגיעה במתנדב אריה איבד שליטה על הרכב התנגש במדרכה וגרם לתאונה עצמית. על אף זאת הוא לא חדל בנסיעתו, המשיך לנסוע במהירות אל עבר שכונת עין שרה בנהריה שם עצר את הרכב ברח' האדמונית, ירד מהרכב ותלש שתי מדבקות שהודבקו על הרכב כדי למנוע זיהויו. בסמוך לאחר מכן הבחין הנאשם בשוטרים שהגיעו למקום, ונמלט מפניהם בכוונה להפריע להם בעת מילוי תפקידם.

עדויות לעניין העונש

3. הסנגור העלה טענות נגד התסקיר ועבודת שירות המבחן, והפנה לטעויות שנפלו בו בקשר לגילו של האב ונטען שכלל לא דיברו עם המשפחה ולא התייחסו למצב האם. תואר שאחיו של אביו הנאשם נהרג בחאן יונס (שם הוא התגורר) במהלך המלחמה והיה צורך להביא לישראל ילדים ממשפחתו שיגדלו אצל האב בישראל.
4. בשלב שמיעת הראיות לעונש העידו המתנדב אריה שח לגבי הפגיעות בו, אביו של הנאשם שהעיד לגבי הטיפול במשפחת אחיו והעזרה שמגיש לו הנאשם. העידה גם אמו של הנאשם לגבי העזרה שהנאשם מספק בבית.

טיעונים המדינה לעונש

5. המאשימה טוענת שמדובר באירוע אחד מתפתח ומתמשך על פני הזמן. נטען שיש לקבוע מתחם נפרד בגין ההפקרה בה הורשע הנאשם בשל חומרתה אך שהמדינה תעתור למתחם עונש כולל בגין כל העבירות המיוחסות.

6. לגישת המאשימה מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההפקרה נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל כאשר למתחם העונש ההולם בגין כל העבירות ולאור הפגיעה הישירה בשוטר הסיכון שבהתנהגותו של הנאשם במהלך הנסיעה כמו גם העובדה שמדובר באירוע מתגלגל אשר הסלים משלב אחד לאחר עתרה המאשימה למתחם שנע בין 3 - 6 שנות מאסר ובנוסף למתחם נפרד בגין פסילת רישיונו של הנאשם שנע בין 6 - 10 שנים.

7. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצועה מוחלט, שנגרמה חבלה לשוטר שנזקק לטיפול רפואי וטופל בגבס, שהיה צפוי להיגרם נזק חמור הרבה יותר כתוצאה ממעשיו של הנאשם. עם זאת צוין שהעבירה לא כללה תכנון.

8. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, נטען שלא נמצאה סיבה שהצדיקה את התנהלותו.

9. באשר למדיניות הענישה בקשר לעבירת ההפקרה צוינו המקרים הבאים:

- ע"פ 1825/14 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (7.7.14); שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת הפקרה. מתחם הענישה הועמד על טווח שבין 6-36 חודשי מאסר ונגזר עונש של 8 חודשי מאסר. המערער נהג ברכב בשכונת מגורים ופגע בילדה קטנה שהייתה בשולי הכביש. הוא הבחין בנפגעת שרועה על הכביש אולם נסע מהמקום. הילדה נפגעה באופן קשה כתוצאה מהפגיעה בה. הערעור נדחה.

- ע"פ 59/14 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (17.7.14); נהג שהורשע בעבירת הפקרה לאחר שמיעת ראיות מתחם הענישה הועמד על טווח שבין 8 - 30 חודשי מאסר ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר.

10. בנוגע לעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות ויתר העבירות, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 8245/20 **פלד נ' מדינת ישראל** (7.4.21); הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפקרה אחרי פגיעה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. באותו מקרה הנאשמת נהגה ללא רישיון נהיגה, התבקשה על שוטר לעצור בצד לצורך בדיקת רישיונות שגרתית. במהלך הבדיקה הסתבר שהנאשמת עריקה מצה"ל ונשקלה אפשרות מעצרה. בטרם הושלם הליך הבדיקה החליטה לברוח מהמקום כאשר שוטרת אווזת ברכב. הנאשמת שחררה בלם היד לחצה

על דוושט הדלק, האיצה ונמלטה עם הרכב והסיטה אותו על גופה של השוטרת כדי ליצור לעצמה נתיב מילוט. הנאשמת הותירה את השוטרת מוטלת על הכביש כשהיא מדממת בראשה. נקבע מתחם ענישה שבין 10 - 30 חודשי מאסר בפועל, ומתחם פסילה בין 3 - 10 שנים. על הנאשמת שהייתה נעדרת עבר פלילי וצעירה הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל ופסילה משך 5 שנים ופיצוי בסך 70,000 ₪.

- ע"פ 7490/15 רג'א ג'אבר נ' מדינת ישראל; נדחה ערעורו של מערער עליו הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפקרה לאחר פגיעה, איומים ונהיגה ללא רישיון. באותו מקרה נהג הנאשם ברכב מסוג פיג'ו בכפר ללא רישיון נהיגה תקף, כשהבחין במתלונן קטין שישב עם חבריו הוא עצר את הרכב צעק לעברו 'יא שב"כ', איים להרוג את משפחתו ונסע מהמקום. בהמשך נהג לבית המתלונן, ניגש לחצר הבית החל להתעמת עם אמו של המתלונן, תוך שהוא צועק ומניף את ידו ודורש את מספר הטלפון של בעלה. המתלונן שהגיע לביתו והבחין בעימות הורה לו לעזוב את המקום, בתגובה איים עליו הנאשם, עזב, נסע מרחק קצר, סובב את הרכב והמתין למתלונן תוך כדי עשיית רעשים עם הרכב. לשמע הרעש רצו המתלוננים לכיוון ואז החל הנאשם לנסוע לכיוונם במהירות, פגע במתלונן ולאחר מכן פגע במתלוננת שנותרה שרועה על הכביש ונאנקת מכאבים ואילו הנאשם נמלט מהמקום כשהוא מותיר אותם בשטח מבלי להזעיק עזרה. נקבע מתחם שבין 3 - 6 שנות מאסר ולאור גילו הצעיר והודייתו ונסיבותיו האישיות וסולחה שנערכה בין הצדדים ובהתחשב גם באינטרס השיקום, הוטלו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 11200-06-20 מדינת ישראל נ' אנס מחפוז (9.3.21); נאשם שהורשע בסדרת עבירות וביניהן חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. במסגרת הסדר הוסכם על טיעון לפי טווחי ענישה בין 40 חודשי מאסר לבין טיעון חופשי. באותו מקרה נכנס הנאשם שלא כדין לישראל, נסע לתל-אביב ושם גנב קטנוע. שוטר סימן לו לעצור באזור המנהרות אך הנאשם האיץ ופגע בשוטר עם חזית הקטנוע. השוטר נתלה עליו ונגרר מספר מטרים עד שנפל. הנאשם נעצר לאחר שנורה בזרועו, אך המשיך ונמלט מהמקום עד שנעצר. נקבע מתחם בין 20-42 חודשי מאסר והוטלו 28 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 63122-07-19 מדינת ישראל נ' עואד אבו הבירה (11.5.20); באותו מקרה הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות וללא פוליסת ביטוח. בנוסף, בהפרת הוראה חוקית ומעשי פזיזות ורשלנות. הנאשם יצא ממעצר בית בניגוד לדין ונהג ברכב יחד עם אחר. שוטרי סיור שהבחינו בו כרזו לו לעצור, אך הוא המשיך בנסיעה וניסה לבצע פניית פרסה. השוטרים בניידת ניסו לעצור אותו והוא עלה על מדרכה ועקף

אותם, בהמשך זיגזג בין רכבים נוסעים בכביש וגרם להם לסטות מהדרך. בהמשך נעצר בתחנת דלק ואז ברח שוב מהשוטרים כאשר שוטר היה תלוי על דלת הנהג בעת מנוסתו. אותו שוטר נפל ונחבט בכביש. נמצא בדמו אלכוהול בריכוז 589 מ"ל אוויר ננשף. נקבע מתחם ענישה שבין 30 - 60 חודשי מאסר והוטלו 38 חודשי מאסר.

11. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען שאין מדובר בקטין ואין הנאשם סובל מלקויות כלשהן. נטען עוד שאין לסטות ממתחם הענישה שייקבע בשל שיקולי שיקום, שכן הנאשם לא הצביע שהשתקם. בעניין זה הפנתה המדינה לתסקיר שלא בא בהמלצה כלשהיא.

12. המדינה ביקשה שיושת על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, הן בעניין המאסר והן בעניין הפסילה.

13. המדינה ביקשה לחלט את הרכב.

עמדת ההגנה לעונש

14. הסנגור טען מבלי להקל ראש שמדובר בעבירת הפקרה ברף הכי נמוך שישנו, כאשר היו אנשים אחרים בשטח שיכלו לעזור לשוטר שנדרס. כמו כן הפנה לתיקון משמעותי שנערך בכתב האישום שתחילה ייחס לנאשם עבירה לפי סעיף 329 לחוק. כמו כן נטען שהנאשם חסך זמן שיפוטי יקר והסכים למעצר עד לתום ההליכים, דבר שמצביע על קבלת אחריות. לגבי התסקיר נטען שמדובר בתסקיר שאינו שלם, שלא נעשתה בו עבודה כפי שנדרש. כמו כן הצביעה הסנגור על כך שגם המדינה מסכימה שאין המדובר באירוע מתוכנן. כמו כן נטען שעל פי סעיף 40 לחוק העונשין על בית המשפט להחליט אם מדובר באירוע אחד או יותר.

15. הסנגור הפנה למקרים הבאים:

- ע"פ 729/15 **חיים שובל נ' מדינת ישראל** (2.7.15); נטען שבאותו מקרה נהג מונית דרס שוטר וברח מהמקום וגרר אותו למספר מטרים עד שנפל על הכביש, דרס אותו עם גלגלי המונית והמשיך בנסיעה פרועה, זאת בזמן שהיה פסול מלנהוג. הוא נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל ולפסילה של 4 שנים וחויב בפיצוי של 20,000 ₪ לשוטר. הערעור נדחה.

- ע"פ 6019/09 **אשרף כילאני נ' מדינת ישראל** (18.3.10); שם הורשע המערער בחבלה

בכוונה מחמירה ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה משך 4 שנים. באותו מקרה הגיע המערער לרכבו למקום בו שהה כוח משטרה שעסק בפעילות מבצעית. שוטר שעמד במרכז הכביש סימן למערער לעצור, המערער הבחין בשוטר ועצר את המכונית. כאשר שוטר נוסף התקרב למכונית וניגש לפתוח את הדלת לבצע בדיקה, המערער האיץ והחל בנסיעה מהירה לעברו של השוטר הראשון שנאלץ לקפוץ לצד הכביש כדי להימנע מפגיעה בו. הדופן הקדמית של הרכב פגעה ברגלו של השוטר והוא נחבל. המערער המשיך בנסיעה מהירה מהמקום. הערעור נדחה.

16. נטען שהנאשם נמצא מאז האירוע במעצר בתנאים קשים. נטען נסיבותיו האישיות מאוד קשות ובעניין זה הסנגור הפנה לטרגדיה שנפלה על המשפחה וצוינה שהעזרה שהנאשם מעניק למשפחתו. כמו כן נטען נגד חילוט, כי בעלת הרכב לא ידעה שהנאשם לקח את הרכב ונטען שהחילוט יגרום לה נזקים שלא באשמתה.

17. הוזכר שמדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים. כמו כן הוזכר שהנאשם התארס לאחרונה.

עמדת הנאשם

18. הנאשם התנצל בפני השוטר בו פגע וביקש את רחמי בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

19. התסקיר תיאר את קורותיו של הנאשם: שהוא בן 26 רווק, תושב דיר אל אסד שטרם מעצרו היה ללא תעסוקה. כמו כן תוארו הנסיבות המשפחתיות שלו שלגבי חלקן נרשמו עובדות לא נכונות שתוקנו בדיון.

20. בפני שירות המבחן התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה למעורבותו בעבירות והוערך כי קיים סיכון משמעותי להישנות מעשים דומים בעתיד. צוין שהעבירות בוצעו כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול וכי קיים העדר מודעות באשר לדפוס השתיה שלו על כן לא הובאה המלצה טיפולית, אך לאור הבעת הרצון לעריכת שינוי באורחות חייו, הומלץ לשלבו בטיפול במהלך מאסר במידה ויוטל.

21. הנאשם כבן 26, ולחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, האחרונה מהן מיום 20.3.23. כנגדו עומד ותלוי מאסר על תנאי בר הפעלה בן 7 חודשים אשר הוטל עליו בגזר דין מיום 20.3.23 בתת"ע 6444-12-21.

22. הנאשם עצור מתאריך 17.8.23.

23. הצפייה בסרטון מהאירוע אכן מעלה שמדובר במקרה חמור בו הנאשם פשוט דרס את השוטר שבא לקראתו ורק בנס לא נגרמה פגיעה קשה יותר לשוטר. עם זאת אין מדובר באירוע מתוכנן. הנאשם נושא באחריות הבלעדית למעשיו וכאמור היתה אפשרות לגרימת נזק חמור יותר בהרבה ממה שנגרם בפועל.

24. על פי סעיף 40(א) אין ספק שהעבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד שיש לקבוע לגביו מתחם עונש אחד.

25. על בסיס הנסיבות שקשורות לביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, נראה לי שיש לקבוע את המתחם בין 24 - 50 חודשי מאסר בפועל.

26. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש להתחשב בהודאתו של הנאשם ולנסיבות המשפחתיות הרחבות שהוצגו בדיון.

27. מכל האמור, יש מקום לפסוק עונש במחצית המתחם.

28. אשר על כן, אני מטיל עונש כדלקמן:

- 38 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 17.8.23;
- 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור אחת מהעבירות שבחוק העונשין בהן הורשע;
- 6 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור כל אחת מהעבירות בפקודת התעבורה בהן הורשע;
- פסילה מלנהוג או מלהחזיק רישיון נהיגה משך 5 שנים מיום שחרורו;
- פיצוי בסך 30,000 ₪ למתלונן אריה שח, לתשלום עד ליום 1.7.25;

29. רכב השטח מספר 01171431, יחולט כאשר הוא היה חלק מהותי בביצוע העבירה.
30. המאסר על תנאי שהוטל במסגרת תת"ע 6444-12-21 בן 7 חודשים ירוצה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש שלעיל.
31. כמו כן בהתאם לתסקיר, הנני ממליץ בפני רשויות שב"ס לשקול את שילובו של הנאשם בתכנית שיקומית המתאימה לו.

זכות ערעור תוך 45 הודעה לנאשם

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בהעדר הצדדים.